

KRALJ MATJAŽ

Janez Menart

Ni tisočzobi smrekov gozd pod zarjo
ježišče nihajočih helebard
nestrpnih bojnih čet, ki v ranem mraku
šepečejo, čakaje na napad?

A znaka ni!
Ni.

Kralj mrk molči.
In misli so pijavke, ki sesajo
na vratni žili kri,
utrujajoč srce,
ki se bori, bori,
kot celica telesa, ki skozi njo
je šlo rezilo
in trpi
za vse telo.

O, če bi mu oko
lahko izbruhnilo solzé srca,
bi kralj z vratu potrgal si pijavke
in z dvignjeno rokó
dal znak.

A čustvo je jetnik
v jetnišnici srca,
zazidano v stoletni mrak
in s pajčevinami možgan povito,
kot v sarkofagu, v srcu piramide,
prhneča mumija,
ki ji čepi na trhljih prsih
smaragdni skarabej,
pradavni hieroglif
o zemeljski usodi,
s pomenom:
BITI
BODI!

In znaka ni.

In znaka ni.

In sonce barva črne helebarde
z zamolklo zelenino
smrek.